

بررسی سطح استرس ذهنی در بیماران مبتلا به انفارکتوس میوکارد

سعید حمیدی زاده^۱، بهنام مسموعی، فریدون جهانگیری

عضوهیئت علمی دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز

hamidiz@sums.ac.ir

زمینه و هدف: استرس ذهنی به عنوان یک فاکتور ایجاد کننده بیماری‌های عروق کرونر در نظر گرفته می‌شود، بهبودی را در این بیماران به تاخیر می‌اندازد و باعث تشدید بیماری و ایجاد عوارض ناشی از آن می‌شود ولی از آنجاییکه هنوز این ارتباط به اثبات نرسیده است ما بر آن شدیم که در این مطالعه به بررسی همزمانی استرس و بروز حمله حاد انفارکتوس میوکارد بپردازیم.

مواد و روش بررسی: مطالعه حاضر، مطالعه ای موردی_شاهدی بوده که در مراکز درمانی شهر بروجن در سال ۸۶-۱۳۸۵ انجام شد. ۵۰ نفر که سابقه بیماری عروق کرونر را داشتند و اخیراً به انفارکتوس حاد میوکارد مبتلا شده بودند و در ECG آنها بالا رفتن قطعه ST (ST elevation) مشاهده می‌شد به عنوان افراد گروه آزمون در مطالعه قرار گرفتند و با ۵۰ نفر شرکت کنندگان گروه شاهد که سابقه بیماری عروق کرونر را دارا بودند ولی به بیماری انفارکتوس حاد میوکارد مبتلا نشده بودند و جهت پیگیری درمان بیماری خود به کلینیک و یا مطب مراجعه می‌نمودند از نظر مواجهه با استرس ذهنی، در طی یک ماه گذشته تاکنون، مورد مقایسه قرار گرفتند. ابزار مورد استفاده در این مطالعه پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و بیماری و پرسشنامه سنجش استرس ذهنی - عملکردی (Subjective Stress Functional Classification) SS_FC بوده است.

یافته‌ها: ۷۸/۹ درصد از شرکت کنندگان گروه آزمون که دارای انفارکتوس حاد میوکارد بودند استرس ذهنی بالایی (درجه ۴ و ۳) را تجربه کرده بودند و این در حالی بود که فقط ۲۹/۳ درصد از افراد گروه کنترل دارای استرس ذهنی بالایی بودند ($P < 0.05$).

نتیجه گیری: در طی مدت یک ماه قبل از بروز حمله حاد انفارکتوس میوکارد بیماران مبتلا به بیماری عروق کرونر در گروه آزمون، دارای یک استرس ذهنی بیشتری نسبت به گروه کنترل در طی همین مدت مشابه بودند. **واژه‌های کلیدی:** استرس، سکت قلبی حاد، بیماری عروق کرونر